

DELO

glasilo KPI za slovensko narodno manjšino

Leto XXVI. - Štev. 11 (833)

T R S T - 28. junija 1974

100 lir

MEDNARODNA KONFERENCA O MANJŠINAH

10. julija 1974 se bo v Trstu začela mednarodna konferenca o manjšinah. Na njej bodo sodelovali številni strokovnjaki, ki se kakor koli ukvarjajo z manjšinskimi vprašanji

(Nadaljevanje na 2. strani)

Predsednik republike ni sprejel odstopa Rumorjeve vlade

Nadaljuje se boj za premostitev politične in gospodarske krize in za demokratični preokret

Predsednik republike ni sprejel ostavke pete Rumorjeve vlade. Po večdnevni pogajanji so se voditelji levosredinske vladne koalicije dogovorili o "novem" programu vlade. Toda že na samem začetku se postavlja vprašanje: koliko časa bo ta vlada ostala na krmilu države?

"Novi" sporazum vladne koalicije - tako ugotavlja vodstvo KPI - ne načinja nobenega vprašanja, ki bi prispevalo k spremembi sedanje politike in k izhodu iz hude gospodarske krize, v katero je država zašla zaradi zgrešene in neučinkovite politike. Ta sporazum ne predvideva ustreznih ukrepov proti korupciji, slabemu upravljanju državnih ustanov in neučinkovitosti javne uprave. Nesprejemljivo je dejstvo, da vlada namerava z napovedano davčno zaostritvijo še bolj obremeniti delavske množice.

Krščanska demokracija skuša še naprej predpostavljati svoje strankarske koristi splošnim koristim ter prenesti težave svojega notranjega spora na zaveznike in preko njih na vse državljane.

Zato komunisti potrjujejo svoje stališče do sedanje vlade in opozicijo, ki so jo napovedali ob njeni ustanovitvi. S tem hočejo preprečiti še hujše posledice zgrešene gospodarske politike, izsiliti nujne ukrepe za utrditev demokracije ter za ustvaritev pogojev za dejanski demokratični preokret.

Tudi sindikalna federacija kritično ocenjuje "novi" sporazum vladne koalicije in zahteva, da se nadaljujejo pogajanja, ki so bila prekinjena zaradi vladne krize. Sindikati zahtevajo dejanski preokret gospodarske politike, tak preokret, ko bo v interesu delavskih množic.

Glavni tajnik CGIL Lama je izjavil, da si ne dela iluzij, da se bo s sedanjim sporazumom kaj spremenilo. Pripomnil je: zakaj naj bi bil tisti, ki ima en

televizijski sprejemnik obdavčen za nadaljnjih deset tisoč lir, oni pa, ki ima pet ali deset hiš pa naj bi bil oproščen nadaljnjih davčnih obremenitev? Tega sindikati ne morejo odobravati. Prav tako ne morejo odobravati dveh različnih politik, takojšnje uvedbe novih davkov in morebitnih kasnejših ukrepov v prid gospodarskega razvoja.

O reformah se sploh ne govori. Zato bodo italijanski dalavci, tako pravi Lama, prisiljeni slediti francoskim in nemškim delavcem ter zahtevati takojšnje zvišanje mezd.

Peta Rumorjeva vlada je torej ostala na svojem položaju in ne kaže, da bo njena politika izpeljala državo iz sedanjih težav, iz slepega tira, kamor je zašla po krivdi zgrešene usmeritve, ki jo je vsilila krščanska demokracija.

Hudi spori v vrstah DC

Hud poraz na referendumu - kakršnega niso pričakovali poznavalci razmer in razpoloženja italijanskih volivcev - je hudo šokiral demokristjanske veljake in visoke cerkvene dostojanstvenike. V demokristjanski stranki je zaškripalo. Izka-

zalo se je - vnovič - da stranka ni enotna, da ni enotno niči njeno vodstvo.

Zanimive so izjave, ki so jih ob raznih prilikah dali nekateri vidnejši demokristjanski prvaki. Zaccagnini npr, ki je bil že sedemkrat izvoljen za poslanca, je med drugim dejal, da je država napredovala, krščanska demokracija pa je sklerotizirana stranka, razdvojena in osamljena. Poslanec Padula, ki pripada levi struji stranke, je dejal, da so predsednika Rumorja, ko je šel na pogreb žrtev fašističnega atentata v Brescia, izžvižgali zaradi referendumu. Leader leve struje DC Donat Cattin pa je dejal, da bi bil moral Fanfani, potem, ko je izvedel za izid referendumu, odstopiti. Nekateri demokristjanski voditelji so grajali Fanfanija zaradi pravcatega zavezništva z misovci v bitki za referendum.

Kako je Fanfani reagiral? Donat Cattin je moral zapustiti mesto v vodstvu krščanske demokracije, nekateri drugi demokristjanski veljaki pa, četudi so grajali "fanfanijade" so iz bojazni, da bi morali zapustiti svoje položaje, enostvano utihnili. Toda to nikakor ne pomeni, da demokristjanska "barka" plava v mirnih vodah.

INŠTITUT SLORI

V petek, 21. junija 1974 je bil v Trstu ustanovljen Slovenski raziskovalni inštitut - SLORI.

Namen inštituta je raziskovati politična, gospodarska, družbena, pravna, kulturna, šolska in druga vprašanja v zvezi s Slovenci v Italiji, njihove povezave z vprašanji države, v kateri živijo, z ostalimi narodnostnimi skupnostmi, z vprašanji matične države in ostalimi zamejskimi Slovenci.

PROTESTNO ZBOROVANJE

Zaradi izredno težkega položaja našega gledališča, ki mu ministrstvo za turizem in prireditve noče priznati ustreznega juridičnega statusa, vabijo člani in uprava Stalnega slovenskega gledališča vso slovensko javnost na protestno zborovanje v torek, 2. julija 1974 ob 19,30 v Kulturnem domu v Trstu.

Politični epicenter krize

"Politični epicenter krize je v demokristjanski stranki, ki upravlja Italijo že 26 let. Ta politični monopol se je izbral, saj so demokristjani nazirali do 48,5 odstotka (leta 1948) na 38 odstotkov volilnega telesa. Stranka je znotraj razdeljena, tako da jo nekateri imenujejo federacijo tokov (tokov je sedem ali osem). Tu so zastopane vse politične smeri, od tistih, ki potihem žele, da bi se stranka vrnila v preteklost hladne vojne, pa do tistih, ki sodijo, da je edini izhod v sodelovanju z močno komunistično partijo.

Take razmere v "poveljujoči sobi naroda" (dot pogosto imenujejo demokristjanski glavni štab), so skoraj omrtvičile reševanje pglavitnih problemov naroda. Italija se je v zanjem četrstoletju v marsičem spremenila, demokristjani pa zelo malo. Vtis imamo, da le-ti vztrajno poskušajo, da bi spremenjeno Italijo podredili svojim nespremenjenim merilom in zastareli politični mentaliteti. To povzroča hude spopade z življenjem in še težavnejše politične tokove.

To se je zgodilo tudi pri referendumu. Tedaj so demokristjani doživeli najhujši poraz v zadnjih dveh desetletjih. V to politično akcijo so vložili ves svoj politični ugled, računali so na zanesljivo zmago in že načrtovali, da pripravijo, okrepljeni s podporo volivcev, politični preobrat v desno. Toda okoli 60 odstotkov volivcev se je izreklo proti temu tako zelo spolitiziranemu referendumu. Demokristjanski štab je bil šokiran.

Hkrati so bili kronični problemi (zastajanje kmetijstva in juga, stanovanjske gradnje, neurejeni urbanistični problemi v velikih mestih, slaba zdravstvena služba, nezadostna šolska mreža) potencirani z novimi nezgodami. Energetska kriza je prizadejala državo morda huje kot katerokoli drugo državo v Evropi, saj italijansko gospodarstvo ne more delati brez uvoza šurovin, v glavnem nafte, niti ves mesec. Stopnja inflacije se je povečala za 20 odstotkov. Izvoz se je zmanjšal, uvoz pa povečal. Življenjska raven povprečne družine je zelo ogrožena.

Ta diagnoza ni sporna, čeprav so med strankami različna mnenja o tem, kdo je kriv za take razmere. Vladna kriza je izbruhnila tisti hip, ko bi morali izbrati zdravilo, pot reševanja. Tako kot vedno zahtevata demokristjanski ekonomski strateg Colombo in finančna avtoriteta guverner Italijanske banke Carli nekompromisno stiskanje pasu, omejevanje porabe, zmanjšanje kreditov, uvoza, to pa zadeva zlasti mala in srednja podjetja, povzročča povečanje brezposelnosti (sindikati pravijo, da bo okoli 600.000 brezposelnih do konca leta), zlasti pa zadeva navadnega državljanu.

Šindikati in socialisti, ki sodelujejo v vladi, priporočajo drugo pot. Menijo, da je treba predvsem prepričati beg italijanskega kapitala v druge države. Lastniki velikanskih sredstev "beže" s tem denarjem čez meje in se ne ozirajo na velike težave italijanskega naroda, iz katerih so le-ti potegnili velike dobičke. Ta "pobegla sredstva" so lani znašala polovico sedanjega velikanskega trgovinskega primanjkljaja. Socialisti tudi menijo, da je treba omejiti odhajanje italijanskih turistov v druge države vsaj za leto dni, ker odnašajo veliko denarja, več kot tretjino vsega turističnega dohodka. Prav tako bi morali omejiti zasebni promet v središčih velikih mest, da bi prihranili pri bencinu in uvozu nafte. Drugače povedano, zavarovati bi bilo treba majhne, večino, in več "odtrgati" bogatim.

Tudi tu se znova zapira krog. Če naj bi to storili, bi morali spremeniti pglavitno ekonomsko in politično smer, morali bi končno uresničiti program reform, o katerem govore že leta in leta, s katerim vsi soglašajo s nihče ga ne izvaja. Toda za tako potezo so potrebne tudi določene politične sile. Demokristjani so v vladi premočni, socialisti pa prešibki, da bi program reform lahko realizirali.

V takem položaju meni močna KP Italije, da je treba predvsem blokirati vsak preobrat v desno in prisiliti demokristjane k notranji evoluciji, h končni odločitvi za program reform. Komunistična partija Italije ne verjame, da bi bila alternativa za sedanji položaj ustvaritev leve večine z 51 odstotki. Zavzema se za najširšo fronto, vendar terja od njih "hitrejše dozorevanje" za uresničitev določenega programa".

(Iz komentarja o sedanji krizi v Italiji, ki je bil objavljen v osrednjem glasilu ZKJ - Komunistu).

Mednarodna konferenca o manjšinah

(Nadaljevanje s 1. strani)

O tej konferenci se govori in piše že več let. Najprej se je o njej govorilo v tržaškem pokrajinskem svetu. Komunistična skupina je predlagala, naj bi na posebni konferenci temeljito proučili položaj slovenske manjšine na Tržaškem, prešli potrebne sklepe in seveda pristopili k dejanskemu reševanju odprtih vprašanj. Na osnovi tega predloga je pokrajinski svet, dne 1. aprila 1971, sprejel resolucijo, ki med drugim pravi:

"Pokrajinski svet upošteva dejstvo, da je slovenska jezikovna skupnost organsko vključena v politično, družbeno in gospodarsko življenje pokrajine in jo kvalitno opredeljuje kot element bogate omike in demokracije vse pokrajinske skupnosti;

poudarja zato nujnost, da se v praksi

izvajajo določila ustave in deželnega statuta za rešitev posebne problematike, katere nosilka je slovenska narodnostna skupnost;

meni, da morata vlada in parlament nujno pripraviti zakonodajne ukrepe, ki so še potrebni za popolno izvajanje zaščite in vrednotenja slovenske narodnostne manjšine, tudi s primernim prispevkom dežele Furlnije-Julijske krajine ter upoštevajoč mnenja in smernice krajevnih uprav in zainteresiranega prebivalstva;

obvezuje zato pokrajinski odbor, naj hitro uresniči obveze, ki jih je izrekel predsednik pred svetom in zadevajo reorganizacijo služnosti tako, da se bodo državljanji lahko izražali v materinem jeziku; nadalje izpopolnitev in okrepitev šolskih zavodov s slovenskim učnim jezikom; ustanovitev ustreznih struktur visokega kulturnega značaja na univerzitetnem področju; podporo slovenskim ustanovam na gledališkem področju ter kulturnem na splošno; izpopolnitev in uveljavitev dvojezičnih napisov v krajih, kjer živi obsežno jedro državljanov slovenskega jezika.

Pokrajinski svet sklene, da bo organiziral konferenco o vprašanih slovenske narodnostne manjšine z namenom, da se političnim silam, ustanovam in organizacijam v pokrajinski skupnosti nudi možnost sproščene in konstruktivne primerjave, ki lahko kvalitetno doprinese k reševanju celotne problematike".

Kasneje je prišlo do različnih pogledov na besedilo resolucije pokrajinskega sveta. V predpripravah na konferenco je prišlo do različnih variant, pri katerih se na tem mestu ne bomo zadrževali. Končno je prišlo do sklepa, da se konferenca razširi, da naj dobi mednarodni značaj in zato se na njej ne bo govorilo samo o problematiki slovenske narodnostne manjšine na Tržaškem temveč o manjšinah sploh.

Delokrog konference se je torej zelo razširil. Zaradi tega je v mnogih pogledih postal nekoliko nejasen. Zelo verjetno je, da bodo vprašanja naše narodnostne skupnosti v Italiji nekoliko zasenčena, saj je pojem "manjšina" zelo širok in se ga da na različne načine tolmačiti. Vsekakor pa, kot kaže, ne bo toliko zasenčen, da bi tudi širša svetovna javnost ne izvedela za naš obstoj in za številna pereča vprašanja, ki nas tarejo. Resolucija pokrajinskega sveta z dne 1. aprila 1971 jasno govori. Omenja razna vprašanja - ne vseh. Dejstvo je, da so vsa - ali skoraj vsa - ta vprašanja še vedno odprta. Konferenca bi se morala o njih jasno izreči.

Toda tu se odpira novo vprašanje; ali bo konferenca zmanjšala razdaljo med sedanjo stvarnostjo in cilji, o katerih govori že omenjena resolucija tržaškega pokrajinskega sveta? Znanstvene razprave o manjšinski problematiki so sicer važne in potrebne, a če tem razpravam ne bodo sledila konkretna dejanja, bodo veliko izgubila na svojem pomenu.

Slovensko gledališče v Trstu mora živeti!

Stalno Slovensko gledališče v Trstu ima tudi to lepo navado, da ob zaključku gledališke sezone priredi tiskovno konferenco, na kateri poda obračun o svoji dejavnosti. Toda tiskovna konferenca, ki je bila pretekli četrtek v Kulturnem domu se je bistveno razlikovala od prejšnjih tovrstnih konferenc. Čeprav je bila dejavnost v pravkar zaključeni sezoni razgibana in uspešna in se zato gledališka družina z njo lahko ponaša, se na že omenjeni konferenci o njej skoroda ni govorilo. Vsa pozornost je bila osredotočena pri vprašanju obstoja gledališča samega.

Mnogo se je že govorilo in pisalo o ureditvi položaja SSG, razni ministri, ki so si sledili v zadnjih letih, so obljubljali, nekateri celo zagotavljali, da bo vprašanje slovenskega gledališča ugodno rešeno, toda obstoječa stvarnost potrjuje, da je drugače, da smo še daleč od rešitve. Nikakor ne moremo verjeti, da je vprašanje denarja tisto, ki ovira dokončno rešitev. Vemo, da na merodajnih mestih ni razumevanja za to vprašanje (kot ni razumevanja za druga pereča vprašanja naše narodnostne skupnosti).

Vest o tem, kar se dogaja s SSG je trpko odjeknila v naši javnosti. Povzročila je nezadovoljstvo, zgražanje in proteste, kar je povsem razumljivo, saj gre za hudo diskriminacijo.

Svetovalska skupina KPI v deželnem svetu je predložila interpelacijo, v kateri je rečeno, da gledališče brez sredstev in brez perspektiv ne more vršiti svojega poslanstva. Svetovalci KPI so pozvali predsednika deželnega odbora, naj naredi ustrezne korake za izredne ukrepe, ki naj preprečijo nevarnost prekinitve dela gledališča in zato da bo vlada izvajala svoje obveznosti ter dokončno priznala kvalifikacijo Stalnega Slovenskega gledališča, tržaški občinski svetovalci KPI pa so povabili tržaškega župana, naj na pristoj-

(Nadaljevanje na 4. strani)

Izjava upravnega sveta SSG

Upravni svet Stalnega slovenskega gledališča je na svoji seji 17. junija 1974 razpravljal o pretekli sezoni in ugotovil, da je gledališče obenem z izjemnimi kulturnimi nalogami v sklopu slovenske narodnostne skupnosti in Dežele Furlanije-Juljske krajine v celoti izpolnilo tudi svoj umetniški program dela. O tem zgovorno pričajo podatki v zvezi s številom predstav in odzivom občinstva, kakor tudi laskave ocene tiska, ki je spremljal letošnjo sezono. Svoje uspešne predstave je gledališče pokazalo ne samo svojim rednim obiskovalcem na Tržaškem, Goriškem in v Beneški Sloveniji, temveč tudi v Celovcu in drugje na Koroškem ter v Jugoslaviji. O nesporni umetniški ravni gledališča pričajo še posebno predstave komedije Eduarda De Filippa "Božič pri Cupiellovih" v Beogradu, Zagrebu, Ljubljani in Skopju, ki so jih navdušujoče ocenila vsa osrednja jugoslovanska in republiška glasila.

Upravni svet je pa žal moral tudi ugotoviti, da je finančno stanje gledališke ustanove tako kritično kot še nikoli. Že dva meseca je bil namreč prisiljen izplačati igralcem in drugemu osebju samo skromne akontacije na plače in ustaviti vsa druga izplačila. Stalnemu slovenskemu gledališču skratka grozi stečaj.

Upravni svet izjavlja, da je v takem položaju onemogočeno vsakršno nadaljnje delo in bo zato prisiljen zapreti gledališče.

S političnim sporazumom in sklepom tržaškega občinskega sveta z dne 19.-20. decembra 1968 je bil ustanovljen konzorcij "Stalno slovensko gledališče" in aprila 1972 je tržaški župan umestil prvi upravni svet, katerega sestavljajo Društvo "Slovensko gledališče", Tržaška občina, Tržaška pokrajina in Dežela Furlanije-Juljska krajina. Subvencije teh krajevnih ustanov so bile tudi v tej sezoni redno izplačane, obljubljena subvencija Ministrstva za turizem in prireditve pa je dosegla komaj 15 milijonov lir (dejansko Ministrstvo ni izplačalo dolžnih subvencij že štiri leta), medtem ko bi morala na osnovi okrožnice Ministrstva za turizem in prireditve za stalna gledališča v Italiji znašati 60% proračuna, ostalih 40% pa bi morale kriti krajevne ustanove, kot je to primer sorodnega italijanskega Stalnega gledališča za Deželo Furlanijo Juljsko krajino.

Upravni svet Stalnega slovenskega gledališča je že večkrat uradno zaprosil, da se gledališču tudi s strani države prizna status stalnosti. Zadnjič je to naredil 16. oktobra 1973, ko je ustrezno vlogo Ministrstvu in vsem odgovornim činiteljem v Rimu posredovalo predsedstvo Dežele Furlanije-Juljske krajine. Odgovora ni bilo.

V sedanjem kritičnem položaju ponavlja Upravni svet Stalnega slovenskega gledališča zahtevo, da mu Ministrstvo za turizem in prireditve prizna iste pravice kot jih priznava italijanskim stalnim gledališčem in da istočasno krije deficit, ki se je nabral v zadnjih petih letih prav zaradi kršenja obvez s strani države.

Upravni svet Stalnega slovenskega gledališča utemeljuje to svojo zahtevo tudi z mednarodno obvezo, ki izhaja iz člena 4 točke b Posebnega statuta Londonske spomenice o soglasju, ki določa: "Prosvetne, kulturne, družbene in športne organizacije obeh skupin bodo lahko svobodno delovale v skladu z veljavnimi zakoni. Takšne organizacije bodo deležne enakega ravnanja kakor ustrezne organizacije na zadevnih področjih zlasti glede uporabe javnih poslopij, radia in pomoči iz javnih sredstev(...)".

Upravni svet Stalnega slovenskega gledališča se ponovno obrača na krajevne ustanove in Deželo, da odločno pokrenejo skupno akcijo pri osrednjih oblasteh v Rimu, ki naj končno Stalnemu slovenskemu gledališču zagotovijo status "stalnosti" z vsemi ustreznimi finančnimi posledicami. Istočasno se Upravni svet obrača na krajevne uprave in Deželo, da mu pomagajo prebroditi vsaj najhujše oblike krize na osnovi zagotovil iz lanskega oktobra.

Upravni svet stalnega slovenskega gledališča končno poziva vso slovensko javnost in vse politične sile, ki se sklicujejo na ustavo, da podpro njegove upravičene zahteve v želji, da bo gledališče še nadalje lahko vršilo svoje zgodovinsko poslanstvo v korist slovenske narodnostne skupnosti in splošnega kulturnega bogastva naše dežele.

Trst, 17. junija 1974

nem mestu posreduje za to, da se prepreci stečaj Stalnega Slovenskega gledališča v Trstu. Izvedeli smo tudi, da je poslanec Albin Škerk posredoval za pravično rešitev tega tako perečega vprašanja.

ŠTEVILO PREDSTAV SSG V SEZONI 1973-74

Stalno Slovensko gledališče je v sezoni 1973/74 organiziralo 186 predstav, katerih se je udeležilo 56.772 obiskovalcev. V Kulturnem domu v Trstu so bile naslednje predstave:

Veliki oder:

a) Lastna produkcija: Čehov: Češnjev vrt (12 predstav), Bevk-Grabnar: Kaplan Martin Čedermac (13 predstav), De Filippo: Božič pri Cupiellovih (8 predstav) in Ibsen: Strahovi (8 predstav);

b) gostovanja: Gombrowicz: Ivona princesa Borgundije (Slov. ljudsko gledališče iz Celja - 8 predstav), Feydeau: Bolha v ušesu (Mestno gledališče ljubljansko - 3 predstave) in Ostrovski: Volkovi in ovce (Drama SNG iz Ljubljane - 5 predstav).

Mladinske predstave

Minoli: Vilinček z lune (Mladinsko gledališče iz Ljubljane - 6 predstav), Görner: Pepelka (12 predstav), Januszewska: Tigrček Peter (Lutkovno gledališče iz Ljubljane - 2 predstavi),

Mali oder je imel 7 predstav (Asturias: Torotumbo), Ljudski oder pa 2 predstavi (Jaka Štoka Mutasti muzikant in Ne kliči vraga). V Kulturnem domu je bilo skupno 90 predstav (od teh 57 v abonmaju), vseh obiskovalcev pa je bilo 31.195.

Predstave v Gorici

a) v lastni produkciji je SSG po enkrat predstavilo naslednje dela: Čehov: Češnjev vrt, Bevk-Grabnar: Kaplan Martin Čedermac, De Filippo: Božič pri Cupiellovih in Ibsen: Strahovi

b) gostovanja: Gombrowicz: Ivona princesa Burgundije (celjsko gledališče (1 predstava), Feydeau: Bolha v ušesu (Mestno gledališče ljubljansko - 1 predstava) in Anouilh: Skušnja ali kaznovana ljubezen (Primorsko dramsko gledališče iz Nove Gorice - 1 predstava). Skupno: 7 predstav in 2980 obiskovalcev.

Maldinske predstave na Goriškem

Görner: Pepelka (1 predstava, 800 obiskovalcev), Januszewska: Tigrček Peter (3 predstave).

Z Görnerjevo Pepelko je SSG gostovalo tudi v Čedadu (196 obiskovalcev).

Z deli: Pregelj-Mejak-Benedetič: Tominci in Jaka Štoka: Mutasti muzikant in Ne kliči vraga je ansambel SSG gostoval v raznih krajih naše dežele. S prvim delom je nasopil enkrat na Tržaškem, z drugim delom pa 10 krat na Tržaškem, 5 krat na Goriškem in 1 krat v Benečiji. Z igro Tolminci je ansambel SSG nastopil enkrat

SSG je tudi v letošnji sezoni gostovalo na Koroškem. Tolmince je predstavilo 1 krat, Kaplana Martina Čedermaca pa 3 krat. V Jugoslaviji je SSG imelo 55 predstav.

Na prazniku tiska na Opčinah - organizirala ga je krajevna sekcija KPI - so razstavili in prodajali slovenske in italijanske knjige.

Vprašanje televizijskega programa v slovenskem jeziku

Senatna komisija, ki je pristojna za vprašanja radia in televizije, je pred kratkim razpravljala o podaljšanju konvencije z RAI-TV. Med razpravo je senator Paolo Sema predlagal, naj bi besedilu dekreta o konvenciji dodali tudi člen o televizijskem programu v slovenskem jeziku.

V predlogu je med drugim rečeno, naj bi televizijske oddaje v Slovenskem jeziku uvedli in v soglasju z deželo Fur-

lanijo-Julijsko krajino imenovali posebno sedemčlansko slovensko komisijo, ki naj bi nadzorovala program.

V obrazložitvi tega predloga je senator Sema med drugim poudaril, da ni mogoče več zavlačevati rešitve tega vprašanja, saj se je vlada že pred več leti obvezala, da ga bo proučila in torej načelno ni nasprotovala zahtevi Slovencev, ki živijo v Furlaniji-Julijski krajini. Dadal je še, da predlog o uvedbi televizijske oddaje v slovenskem jeziku odobravajo ne le vse politične stranke ustavnega loka in organizacije slovenske narodnostne manjšine temveč tudi krajevne uprave in predstavniki avtonomne dežele s posebnim statutom.

Demokristjanski poročevalec, ki ni sicer mogel osporavati utemeljitvi te zahteve, je zavrnil zadevni predlog. Izgovarjal se je, da dekret o podaljšanju konvencije z RAI-TV ni najboljša priložnost za to in da se bo o tem vprašanju lahko govorilo med razpravo o splošni reformi RAI-TV.

Senator Sema bo predlog ponovno predložil, tokrat na plenarni seji senata.

**SLOVENCI!
ČE ŠE NISTE VPISALI SVOJIH OTROK
V ŠOLO, STORITE TO ČIMPREJ.
VPIŠITE JIH V SLOVENSKO ŠOLO!**

**LJUDSKI TABOR
V SOVODNJAH**

Prosvetno društvo v Sovodnjah ob sodelovanju Slovenske prosvetne zveze organizira vrsto prireditev po naslovom "Ljudski tabor". Osrednja prireditev bo v nedeljo. Nastopili bodo godbeniki iz Gorij pri Bledu, folklorni skupini iz Gorij in iz Sovodenj ter pevska zborova Oton Župančič iz Štandreža in France Bevk in Prvačine. Razne prireditve bodo na sporedu tudi prihodnji teden.

Zabavna igra: Kdo bo čimprej pojedel porcijo "paštašute". (Slika s prireditve v Šempolaju).

ANGOLA

Narodna osvoboditev mora biti stopnja k širši obliki osvoboditve - k osvoboditvi človeka

V zanjih letih se mnogo govori in piše o osvobodilnem boju, v katerem so angažirana številna ljudstva tudi na afriški celini. Zlasti aktualna so vprašanja portugalskih kolonialnih posesti. Nedvomno je, da je boj ljudstev Angole in drugih kolonij, nad katerimi že stoletja gospodari Portugalska, pospešil padec fašističnega režima na Portugalskem. Problemi teh posesti so tudi za sedanjí portugalski režim trd oreh. Kako in kdaj bodo rešeni ti problemi je danes težko predvideti, vsekakor pa je gotovo to, da bodo prej ali slej rešeni tako kot si to želijo prizadeta ljudstva.

Povzemamo izvleček iz govora, ki ga je imel pred nekaj meseci predsednik angolskega osvobodilnega gibanja Agostinho Neto na univerzi v Dar es Salamu. Agostinho Neto je govoril o temi: Kdo je sovražnik, kaj je sovražnik in kakšni so njegovi cilji. (govor je bil objavljen tudi v reviji "Rinascita").

NI RES, DA V ANGOLI GOSPODUJE SAMO PORTUGALSKA

Angola je prostrana dežela, kjer pa so ljudje redko naseljeni. Od leta 1482 je portugalska kolonija. Takšna je splošna predstava. Toda kolonizatorski Portugalski se čisto spočetka ni posrečilo zagospodovati nad celotnim angolskim ozemljem. Potrebovala je dolga stoletja, da je vsemu angolskemu ljudstvu vsilila svojo politično in gospodarsko prevlado.

Toda ni res, da v Angoli gospoduje samo Portugalska. Ljudje so dandanes dovolj poučeni in potemtakem vedo, da gre v Angoli za politične in gospodarske interese več držav. Portugalska uprava ni izključila navzočnosti svojih družabnikov, navzočnosti, ki se je povečevala stoletja vse do danes. To velja za Veliko Britanijo, kateri pripada večina v Angolo vložena kapitala; to je velja za Združene države Amerike, katerih interesi v gospodarstvu so čedalje večji in ki kažejo veliko željo po tem, da bi imele v rokah strateško nadzorstvo v tej deželi; to velja tudi za nekatere druge evropske, ameriške in azijske države, ki sodelujejo pri tlačanju angolskega ljudstva ter pri izrabljanju dobrin, ki temu ljudstvu pripadajo. Zmotna je torej misel, da nad Angolo, Mozambikom, Gvinejo-Bissau in drugimi kolonijami gospoduje samo majhna in zaostala država, kakršna je Portugalska.

Če ne bi bilo kapitala iz drugih držav, če ne bi bilo čedalje večjih naložb, če ne bi bilo tehničnega sodelovanja na

različnih ravneh, bi v Angoli in v drugih deželah že davno prišlo do korenite spremembe. Potemtakem je mogoče trditi, da je Portugalska upravitelj vrste politično-gospodarskih kombinacij, ki škodujejo Angoli, vendar pa ni njen poglavitni sovražnik, čeprav je njen najhujši in najneposrednejši sovražnik.

ZA MNOGE JE BARVA KOŽE ELEMENT, KI DOLOČA SOVRAŽNIKA

Dostikrat se sovražnik Afrike enači z "belcem". Še vedno je za mnoge barva kože tisti element, ki določa sovražnika. Zgodovinski in družbeni razlogi ter dogodki so prispevali k temu, da se je na afriški celini utrdilo to prepričanje. Popolnoma razumljivo je, da ima južnoafriški rudar, ki je podrejen rasni segregaciji in nasilju, za najhujšega sovražnika belca, za katerega koristi dela. Za belca gradi mesta in lepo tlokovane ceste, za belca ohranja higienske in zdravstvene naprave, katerih sam nima.

Izkušnje Južne Afrike lahko pripeljejo do takšnega sklepanja, ki je kolikor toliko logično in veljavno, zlasti še, če se vrne mo k angolskemu primeru, kjer je družba, ki so jo ustvarili kolonisti, rodila, nekaj mehanizmov za resno obrambo, ti pa so služili samo kolonializmu. Kmet, ki je doma reven, tlačan in izkoriščan, postane predmet posebne pozornosti, brž ko se naseli v eni izmed "svojih" kolonij. Tudi njega prevzamejo lažne patriotske legende in uživati začne gospodarske in družbene privilegije, za katere doma ni zvedel. Tako stopi v sistem, začne ceniti kolonializem ter postane pes čuvaj interesov kolonialistične oligarhije. Vendar je vse to še premalo za to, da bi se pes čuvaj ali izkoriščevalec počutila kako drugače kot hlapca celotnega sistema. Prav zato je danes moči reči, da pojava kolonialnega ali nekolonialnega pritiska na afriški celini ni mogoče omejiti samo na barvo kože.

SISTEM JE TISTI, KI TLAČI IN IZKORIŠČA TAKO ANGOLCE KOT PORTUGALCE

Sistem, ki tlači in izrablja portugalske kmete, je enak tistemu, ki tlači angolskega prebivalca. Razlogi in načini so res različni, cilj pa je isti: izrabljanje. Med portugalskim ter angolskim, mozambiškim in gvinejskim človekom je mogoče uvesti pravične odnose, v katerih ne bo izkoriščanja človeka po človeku. Brž ko

bodo nehali obstajati odnosi gospodar-suženj, bo rasni dejavnik postal nepomemben. Ideološko razumevanje tega problema olajšuje tudi njegovo rešitev, zlasti še, ker so cilji osvobodilnega boja jasno določeni. Nekatere posebne okoliščine že omogočajo zmago nad rasnim problemom. To se na primer dogaja na bojišču, kjer nekateri zavedni Portugalci dezertirajo ter se na razne načine vključujejo v osvobodilni boj.

KAJ PRAVZAPRAV HOČE OSVOBODILNO GIBANJE

Ni mogoče misliti, da bi bil cilj osvobodilnega boja v tem, da bi vrgli zatiralske sisteme tako, da bi današnji gospodar postal jutrišnji suženj. Takšna miselnost bi pripeljala do tega, da bi v zgodovini korakali nazaj. Družbena maščevalnost ne more dati tistega, kar si angolski človek želi: človekove svobode. Poudariti je treba, da je cilj osvobodilnih bojev v tem, da se korenito spremenijo odnosi med ljudmi in predvsem proizvodni odnosi znotraj dežele, obenem pa so tudi pomemben dejavnik za pozitivno spremembo vse afriške celine in sveta sploh. Narodno-osvobodilni boj je tudi sredstvo za razbitje vseh krivičnih in zatiralskih sistemov na svetu. V Afriki ne najdemo dežele, ki ne bi ohranila preferenčnih odnosov z nekdanjo metropolo: če že ne zaradi česa drugega pa zaradi prevzemanja nekaterih kulturnih vrednot, kar je bilo v kolonialnem režimu neogibno. Oblike izrabljanja niso izginile in potemtakem tudi niso izginile oblike bolj ali manj poudarjene rasne diskriminacije. Toda v takšnih primerih narodna osvoboditev še ni popolna. V neodvisnosti, v kateri bi bilo nekaj več od preproste razglasitve politične neodvisnosti; v neodvisnosti, v kateri bi bila tudi gospodarska in kulturna neodvisnost, v kateri bi bilo resnično spoštovanje narodnostnih vrednot takšno, da bi omogočilo odpravo izkoriščanja - v takšni neodvisnosti bi človek našel resnično svobodo. Če hočemo odgovoriti na ta vprašanja, bomo torej rekli, da je sovražnik - kolonializem, kolonialni sistem, in imperializem, ki vse to podpira ter postane sam najhujši sovražnik.

Ti sovražniki izrabljajo v svoj prid vsa nasprotja v padjarmljeni družbi. Temelje za izrabljanje gradijo na rasnih, plemskih, razrednih in drugih sestavinah. Kadar ti dejavniki niso več tako trdni, jim kratko in malo spremenijo vidik.

V Afriki nič več ne prevladuje klasična politična dominacija, vendar pa se ni nihče znebil gospodarske dominacije, ki je še zmerom navzoča. Široka predstava o narodni osvoboditvi ima velik vpliv na prepotrebno sodelovanje med tlačanimi ljudstvi vsega sveta. Narodna osvoboditev mora biti stopinja na poti k širši obliki osvoboditve: k osvoboditvi človeka.

V Sesljanu bodo zgradili mednarodni šolski center

Sumljive govornice v zvezi z odkupovanjem zemljišča

Komaj so nekoliko pojenjali protesti proti velikim "turističnim" gradnjam v sesljskem zalivu (Idejne načrte je odobrila devinsko-nabrežinski občinski svet. Naša svetovalska skupina je glasovala proti. Op.uredn.) in že imamo opravka z drugo ogromno gradbeno pobudo v tem kraju.

Na zadnji seji devinsko-nabrežinskega občinskega sveta je bil odobren pristop občine h konzorciju za gradnjo mednarodne šole "United World College" v Sesljanu. Odobren je bil tudi statut, ki ustanavlja in ureja delovanje tega konzorcija.

V razpravi o teh vprašanjih je sodeloval tudi tovariš Markovic. Izrekel je več pomislekov in pritožb komunistične skupine. Pritožil se je, ker komunistična svetovalska skupina ni bila objavljena na predhodna posvetovanja o tej pobudi. Poudaril je tudi, da bo uresničitev te pobude stala dve in pol milijarde lir, medtem ko v sami občini primanjkuje več nujno potrebnih šolskih prostorov in objektov, ki bi služili v kulturne namene. Omenil je pereča vprašanja šol v Slivnem in Štivanu, kulturni dom v Nabrežini ipd. Zaradi teh in še drugih razlogov so se komunisti vzdržali pri glasovanju.

V okviru te pobude so se v Devinu srečali izvedenci iz raznih evropskih držav. Razpravljali so o ureditvi bodoče mednarodnega zavoda in o vsebini učnih programov.

"United World College" v Sesljanu bo četrti tovrstni šolski center na svetu. Ostali trije zavodi, v Gallesu, Singapuru in Vancouverju, delujejo že več let in obiskujejo jih dijaki iz raznih delov sveta. Zavod v Sesljanu bo obiskovalo okrog 300 študentov iz raznih evropskih držav.

Po načrtih, ki jih je izdelal arh. Celli, bodo naprave tega šolskega kompleksa zelo velike in bodo zasedle ogromno površino.

Zanimivo in obenem obsodbe vredno je dejstvo, da čim se je izvedelo, kje bo stala ta ustanova, so se pohlepno zganili nekateri špekulanti. Obetajo si, da bodo pridobili več sto milijonov lir.

Izvedeli smo, da sta neki g. Pizzul in neki g. Lenarduzzi sklenila številne kupno prodajne pogodbe z domačimi posestniki omenjenih zemljišč. Govori se, da so Nabrežinci nasedli ter odstopili, za "enega črnega in enega belega", svoja zemljišča. Iz tega sledi, da bo novoustanovljeni konzorcij za izgradnjo tega mednarodnega zavoda imel opravka pri nakupu zemljišča, ne več z domačimi posestniki, marveč s prebrisanimi in pohlepnimi prekupčevalci.

Ko pišemo o tem škandalu na škodo skupnosti naj omenimo, da je občinski

svetovalac PSI tov. Caldi, med razpravo na seji, pozval upravo "naj ne poseže na nevarnem orožju" razlaščenja potrebnega zemljišča. Razširile so se tudi sumljive govornice, ki bi jih treba, po našem mnenju, čimprej razčistiti.

Načelno nismo proti tej mednarodni kulturni pobudi. Vendar pa smo mnenja, da gre za megalomansko pobudo pokrajinskih in deželnih veljakov kršćanske demokracije, ki bo stala ogromnega denarja, katerega bi bilo boljše, vsaj v tem izredno težkem gospodarskem položaju, potrositi koristneje. Obenem smo mnenja, da tudi ta pobuda ne bo koristila naši narodnostni skupnosti, saj bo etnično ravnotežje občutno prizadeto. Končno bo lepo kraško okolje zadobilo še enega usodnih udarcev.

**

ČEMU SO ZAPRLI OBČINSKO CESTO NA KOHIŠČE?

Pred kakim letom je občina Devin-Nabrežina, s prispevkom deželne uprave, na predlog sesljske turistične ustanove, asfaltirala nekaj km občinske ceste, ki pelje od cerovske šole, čez Kohišče, v Medjovas. To asfaltiranje je povzročilo val protestov s strani občanov, češ, da bi bilo koristnejše asfaltirati poti v nekaterih vseh, v Slivnem, Prečniku, Praprotnu in še kje drugje. Očitno je šlo takrat, kot smo že pisali, za pobudo "turističnega značaja", predvsem v korist nekega špekulanta, ki je kupil nekaj parcel na Kohišču.

Kak teden tega, na veliko presenečenje turistov in domačinov, so bile postavljene table, ki prepovedujejo prehod, v obeh smereh, za vsa vozila (izvzemši kmečka). Torej po tej krajšnici, ki že stoletja povezuje dve kraški vasi, Cerovalje in Medjovas, ni dovoljeno več z motornimi vozili. Niti kmetje ne morejo več z avtom ali s komionom v svojo ogrado.

Ta občinski ukrep se nam zdi povsem neumesten in neupravičen.

Šagra pri Domju

Prosvetno društvo Fran Venturini iz Domja je priredilo tradicionalno šagro. Prireditve bi bile morale trajati več dni, toda vreme je bilo nenaklonjeno. Zaradi tega je bila šagra samo na praznik v četrtek 13. t.m. Kulturni spored so izvajali: domači zbor Venturini, Tržaški narodni ansambel in pihalna godba iz Ricmanj.

Hvalevredna je vnema domačinov in skrb za nadaljevanje tradicije. Omembe vredno je dejstvo, da je pri tej pobudi sodelovala vsa vaška mladina.

Josip Kocjančič
sedemdesetletnik

15. junija t.l. je tovariš Josip Kocjančič iz Prebenega slavil svoj sedemdeseti rojstni dan. Četudi nekoliko pozno se tega njegovega življenjskega jubileja spominjamo tudi mi. Slavljencu iskreno čestitamo ter mu želimo mnogo zdravja in zadovoljstva v krogu svojih dragih.

Dosedanja življenjska pot tov. Josipa Kocjančiča je bila vse prej kot udobna. Mnogo trdih preizkušenj je moral prestati in bil je tudi priča številnim bridkim dogodkom. Deset let mu je bilo, ko je moral zaradi odhoda njegovega očeta v vojsko prevzeti skrb za domačijo, z osemnajstim letom se je zaposlil v Trstu in kmalu zatem je začel sodelovati v podtalnem boju proti fašizmu. Sodeloval je z Martinom Montanjo in Josipom Valentičem iz Domja, z Josipom Koroščem iz Boljnce, s Klementom Purgejem iz Gabrovice in z drugimi takratnimi voditelji protifašistične organizacije v Bregu in v okoliških krajih. Udeleževal se je tudi sestankov, ki jih je organiziral tovariš Božo Kolarič od Korošcev. Fašisti so ga zasledovali in preganjali. Zaradi tega se je moral izseliti. Skrivaj je odšel v Jugoslavijo ter se zaposlil v Zagrebu. Po pomilostitvi, leta 1932, je sklenil, da se vrne domov, toda še preden je došel do doma je moral okusiti tegobe fašistične ječe.

Posebno razgibana je bila njegova dejavnost v osvobodilnem boju. Jeseni 1943 je v Prebenegu organiziral prvi odbor OF in nato odšel v partizane v Istro. Med veliko nemško ofenzivo, ko so bile pretrgane vse vezi, se je v zelo tveganih okoliščinah moral vrniti domov. Kot sam pravi, je bilo to, kar so partizani doživeli med omenjeno nemško ofenzivo (jeseni 1943) hud moralni udarec. Toda naš današnji slavljenc je ni omahoval, ni izgubil poguma in vere v zmago pravice in svobode. Nadaljeval je delo v zaledju. Med drugim je sodeloval pri organizaciji komande mesta Koper, ki je imela svoj sedež v bunkerju v bližini Prebenega. Sicer pa je vsa Kocjančičeva družina aktivno sodelovala v osvobodilnem gibanju, sin Danilo je bil v partizanih do konca vojne, hči Elvira, ki je bila kurirka, pa je padla pod nacističnimi streli na Opčinah.

Čenjene naročnike, ki niso še poravnali naročnine za tekoče leto, vljudno prosimo, naj to store čimprej. Naročnina znaša 1.500 lir. Že vnaprej se vsem toplo zahvaljujemo.

UREDNIŠTVO in UPRAVA

Festival Dela v Dolini

Tradicionalni festival Dela v Dolini je (navkljub izredno muhastemu vremenu) doživel zelo lep uspeh. Vse prireditve, so bile dobro obiskane.

V nedeljo, 16. t.m. popoldne je pihalna godba iz Ricmanj, ki jo vodi prizadevni dirigent Krizanowsky, imela samostojen koncert. Izvajala je operne arije in korčnice ter potrdila, da napreduje njena kvaliteta. Nastopil je tudi moški pevski zbor Simon Gregorčič iz Kopra, ki ga vodi Ivan Tavčar. Ubrano je izvajal spored narodnih in borbenih pesmi. Pestrost popoldanskega sporeda je obogatil Tržaški narodni ansambel v okviru katerega nastopa solistka Ljubica Berce-Košuta. Na večer pa se je predstavila mlada Tržaška folklorna skupina. Izvajala je pristne plesne iz tržaške okolice, plesne in Bosne in nato še gorenjske plesne. Vse natopajoče skupine je hvaležno občinstvo navdušeno pozdravilo.

O pomenu festivala in o sedanjem političnem položaju sta govorila tov. Stojan Spetič, občinski svetovalec v Trstu, in senator Silvano Bacicchi. Predsedovala je tov. Jelke Gerbec, članica vodstva tržaške federacije KPI.

V večernih urah je bila prosta zabava ob zvokih simpatične Supergrupe, ki je zlasti tiste, ki jo doslej še nismo poznali, prijetno presenetila.

Spored, ki je zaradi slabega vremena v soboto odpadel, je bil prenešen na ponedeljek 17. t.m. zvečer. Nastopili so pevski zbori iz Brega: zbor Venturini iz Domja, ki ga vodi Rudolf Francelj, Slovenec iz Boršta, ki ga vodi Drago Petaros in Vodnik iz Doline, ki ga vodi Ignacij Ota. Zbore je predstavil Mirko Kapelj. Razveseljiv je bil pogled na številno množico, ki je pozorno sledila celotnemu sporedu.

Dolinski festival Dela je bil pomembna politična in kulturna manifestacija in tudi prijetna družabna prireditve. V festivalnem parku, ki postaja čedalje bolj privlačen, je bila urejena zanimiva razstava slik in dokumentov čilskega protifašističnega odporništva. Več sto obiskovalcev je podpisalo protest proti sojenju čilskih rodoljubov ter poziv rimski vladi, naj posreduje pri čilski hunti ter se zavzame za rešitev jetnikov.

Udeleženci festivala so izrazili solidarnost z Beneškimi Slovenci ter protest proti diskriminacijam. Predsednika deželne sveta so povabili, naj se zavzame za to, da bo razveljavljen ukrep videmske kvesture glede zapore neke gostilne, v kateri je zbor "Beneški puobi" pel slovenske pesmi. (Izvedeli smo, da je tudi poslanec Škerk protestiral proti temu krivičnemu ukrepu ter da je ta ukrep že razveljavljen).

Omembe vredno je tudi dejstvo, da so tako kot prejšnja leta tudi letos na dolinskem festivalu organizirali razstavo in prodajo knjig. Tudi na ta način ta naša značilna pobuda vrši pomebno kulturno poslanstvo.

Vsem tovarišem in prijateljem, ki so na kateri koli način pripomogli k lepemu uspehu dolinskega festivala, se toplo zahvaljujemo, še posebej pa se zahvaljujemo tistim, ki so se nesebično trudili.

PRAZNIK KOMUNISTIČNEGA TISKA NA OPČINAH

Preteklo soboto in nedeljo je bil na Opčinah praznik komunističnega tiska. V soboto zvečer je nastopila Tržaška fol-

klorna skupina, v nedeljo popoldne pa je bil na sporedu nastop pevskih zborov s Proseka-Kontovela, iz Križa in z Opčin. Žal, neugodno vreme je onemogočilo izvedbo celotnega programa.

V okviru praznika je bila v Prosvetnem domu razstava del slovenskih slikarjev. Zanimanje za to razstavo je bilo veliko, kar je potrdil tudi obisk.

SLOVENSKI OTROK SPADA V SLOVENSKO ŠOLO

PRISPEVKI

Ob vplačilu naročnine za tekoče leto so prispevali v sklad DELA:

Štefan Leban, Slivno, 1000 lir, Vojko Rebula, Slivno, 500 lir, Franc Pertot, Nabrežina, 1000 lir, Srečko Grobiša, Nabrežina, 500 lir.

Rihard Kapun je prispeval v sklad DELA 5.000 lir.

Rado Menucci, Kontovel, se je ob priliki svoje poroke spomnil tudi na naš časopis, kateremu je poslal 10.000 lir.

V počastitev spomina tov. Franca Gombača so prispevali v sklad DELA:

Sekcija komunistov devinsko-nabrežinske občine 10.000 lir, družina Bolčina iz Trsta pa 3.000 lir.

V tiskovni sklad DELA so prispevali: J. Starc, Opčine, 1000 lir in Martin Sosič, Bani, 1.500 lir.

V počastitev spomina svojega brata Venčka Krečiča iz Barkovelj je sestra g. Marija Krečič - Gembrini prispevala 4.000 lir za komunistični tisk.

Vsem darovalcem iskrena hvala.

POPRAVEK - Josip Žagar iz Padrič je v počastitev spomina Franca Gombača prispeval za DELO 2.000 lir in ne 1000 kot je bilo pomotoma objavljeno v prejšnji številki. Tov. Žagarja prosimo, da nam oprost, obenem pa se mu še posebej zahvaljujemo za pozornost.

ČESTITKE

Majda Škabar in Rado Menucci sta stopila v zakonski stan.

Iskreno čestitamo!

Govorniki: senator Silvano Bacicchi, Stojan Spetič in Jelka Gerbec

DELO - glasilo KPI
za slovensko narodno manjšino
Direktor Marija Bernetič
Odgovorni urednik
Anton Mirko Kapelj
Uredništvo in uprava:
Trst - Ulica Capitolina, 3
telef. 764-872, 744-047,
Dopisništvo v Gorici: Ulica Locchi, 2
telef. 24-36
Letna naročnina 1.500 lir.
Poštni tekoči račun 11/7000
Tisk: Tipo/offset Riva
lastnika: C. Facchettin in P. Zucca
Trst, Ul. Torrebianca 12

FESTIVAL DELA V DOLINI

Tržaški narodni ansambel. Solistka Ljubica Berce-Košuta

Moški pevski zbor Valentin Vodnik iz Doline. Vodi Ignacij Ota

Moški pevski zbor Fran Venturini iz Domja. Vodi Rudolf Francelj

Tržaška folklorna skupina

Stojnica z bogato izbiro knjig

Mešani pevski zbor Slovenec iz Boršta. Vodi Drago Petaros

Pogled na del občinstva

Zabavni ansambel SUPERGRUPA